

derselbe nachgehends mit keiner fernern declaration gehöret, noch ihm ohne wichtige Ursachen ein weiteres spatium deliberandi verstatet, sondern er pure pro herede und des beneficii legis et inventarii verlustig geächtet werden.

Caeterum consule Observationem CCCLXXVI. vbi diximus: exceptionem iuratae specificationis dilatoriam non esse, nec spatium deliberandi effluxo, liberari ab actionibus heredem.

OBSERVATIO DCCLXXXIV.

Si vnus liberorum in diuisione hereditatis debita paterna soluere iudicialiter in se suscepit, aut, vt in se suscipiat, per sententiam fuerit condemnatus, creditor nihilominus contra omnes coheredes agit.

Filiae pactum patris reale super feodo initum v. c. de subinfeodando seruare non tenentur, sed is qui in feodo succedit.

Potest quidem cessionarius contra debitorem solus agere, cum nihil ei amplius, quam legitimatio ad causam, vt scilicet cessionem producat, iniungatur; contra autem non opus habet creditor illum solum conuenire, qui in se reliquorum coheredum commune debitum suscepit. Neque enim creditori inuito alius debitor obtrudi potest, nihilque certius habetur, quam omnia nomina ipso iure diuisa esse tam actiua, quam passiuia. *L. 6. C. famil. hercisc.* Vnde hereditatis diuisio a liberis facta creditoribus non praeiudicat (*Obs. DXLX. n. 2.*) Si autem pater vasallus intuitu feodi quid promiserit, filiae ex promissione patris non tenentur, quia heres promissum defuncti super re ad ipsum non transmissibili seruare non tenetur, sed talia pacta putantur realia i. e. ad successorem singularem actiue et passiuie transeuntia. (*Obs. CCXXXVII.*)

B

Nuper